

[Ministeren for Grønland]

landsk fangst af helleflynder er til dato opgjort til 51 tons.

Spm. nr. 839

Til fiskeriministeren (20/5 80) af:

Preben Lange (Grønl.):

»Hvorledes vil ministeren definere EF-Kommissionens begreb forsøgsfiskeri – og med hvilken begrundelse har ministeren accepteret, at Kommissionen i både 1979 og 1980 har tildelt Norge ret til forsøgsfiskeri efter rejer ved Østgrønland uden at konsultere hverken Grønlands hjemmestyre, ministeriet for Grønland eller Grønlands fiskeriundersøgelser og ydermere uden at forlange anden rapportering fra Norge om forsøget end opgivelse af den samlede fangstmængde?«

Begrundelse

Grønlands hjemmestyre har konstateret, at EF-Kommissionen både i 1979 og 1980 har givet Norge licens til at fiske efter rejer ved Grønlands østkyst. I 1979 uden kvota og i 1980 med en kvota på 2.500 tons.

Dette »forsøgsfiskeri«, som Kommissionen har sat i gang uden konsultation med hverken det grønlandske landsstyre eller ministeriet for Grønland, er sket uden nogen form for speciel rapporterings- eller undersøgelsesforpligtelse for Norge. De har blot skullet meddele, hvad de har fisket i alt.

Da dette ej heller efterkontrolleres af EF, må det siges at være en særdeles primitiv form for »forsøg«, som absolut ikke giver videnskabelige resultater af objektiv værdi.

Da Kommissionen normalt konsulterer Grønlands landsstyre og ministeriet for Grønland i forbindelse med organiseringen af fiskerifordelingen i de grønlandske farvande og dette ikke er gjort i dette tilfælde, må der her kræves en forklaring – både på, hvad forsøgsfiskeri er for noget i EF, og på, hvorfor dette skal ske uden om de normale kanaler.

Besvarelse (12/6 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Der har om rejebestandene ved Østgrønland hidtil kun foreligget sparsomme oplysninger. Rejefelterne i det pågældende far-

vand har indtil 1980 ikke været befisket af grønlandske, danske eller færøske fartøjer.

Ved fiskeriaftalen for 1979 mellem EF og Norge opnåede Norge i forbindelse med en nedskæring af det norske rejefiskeri ved Vestgrønland adgang til et vist forsøgsfiskeri ved Østgrønland. Det er fra norsk side oplyst, at de samlede norske rejefangster ved Østgrønland på dette grundlag androg ca. 600 tons.

Betegnelsen forsøgsfiskeri indebærer, at fiskeriet finder sted efter arter eller bestande, om hvilke der foreligger utilstrækkelige oplysninger. Det kan derfor ikke på forhånd vides, om fiskeriet vil kunne ventes at give et økonomisk resultat, der gør det rentabelt. Forsøgsfiskeri må således ikke forveksles med egentlig fiskeriforskning.

I EFs fiskeriaftale for 1980 med Norge, som indebærer en yderligere meget stærk nedskæring af de traditionelle norske fiskemuligheder ved Vestgrønland, har EF-Kommissionen, som førte forhandlingerne, i samråd med de danske myndigheder accepteret en fortsættelse af dette forsøgsfiskeri, dog på særlige vilkår. Under hensyn til det noget større kendskab til rejeforekomstens udbredelse og placering, som var tilvejebragt, fandt man det imidlertid nødvendigt at sætte et mængdemæssigt loft for omfanget af det pågældende rejefiskeri. Kommissionen fandt det nødvendigt at acceptere, at dette loft blev fastsat til 2.500 tons, dvs. en noget mindre mængde end den, hvormed det norske rejefiskeri ved Vestgrønland måtte beskæres af hensyn til det grønlandske rejefiskeri.

Regeringen har ud fra en helhedsvurdering, der også tog hensyn til det forventelige omfang af den grønlandske fiskeriaktivitet ved Østgrønland, ikke ment at burde modsætte sig indgåelsen af aftalen på dette grundlag.

De særlige vilkår, der af regeringen er fastsat for dette fiskeri, og som er meddelt de norske myndigheder, omfatter en forpligtelse for de norske rejefartøjer til at sende Grønlands fiskeriundersøgelser kopi af deres logbøger med omhyggelig angivelse af bifangster, at udtage prøver med henblik på biologiske undersøgelser og eventuelt at modtage en observatør om bord, dersom dette kræves af de danske eller grønlandske myndigheder.

Spm. nr. 840